

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXVIII. — Wydana i rozesłana dnia 1. kwietnia 1897.

Treść: (№ 81—84.) 81. Ustawa o przedłużeniu terminów spłaty zaliczek udzielonych w Krainie i Styryi z powodu trzęsienia ziemi osobom trudniącym się przemysłem i handlem. — 82. Rozporządzenie, dotyczące się pozwolenia, żeby do beczek, w których wina włoskie są do Austryi i Węgier przewożone, używano podług wyboru także zamknięcia według systemu Mengariniego. — 83. Rozporządzenie, którem określa się właściwość wydziałów związków stowarzyszeń stanowiących radę przyboczną przemysłową Władz politycznych powiatowych. — 84. Rozporządzenie, dotyczące się dopuszczania niewiast do uczęszczania na wydziały filozoficzne c. k. uniwersytetów w przymocie uczennic zwyczajnych i nadzwyczajnych.

S 1.

Ustawa z dnia 5. marca 1897,

o przedłużeniu terminów spłaty zaliczek udzielonych w Krainie i Styryi z powodu trzęsienia ziemi osobom trudniącym się przemysłem i handlem.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

Artykuł I.

Upoważnia się Ministra skarbu, żeby rozpoczęcie spłaty zaliczek, udzielonych na zasadzie ustawy z dnia 6. lipca 1895 (Dz. u. p. Nr. 94), §. 7, w Styryi i Krainie osobom trudniącym się przemysłem i handlem, które z powodu trzęsienia ziemi potrzebowały wsparcia, przedłużyć w miarę potrzeby aż do 1. stycznia 1901.

Artykuł II.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Memu Ministrowi skarbu.

Cap Martin, dnia 5. marca 1897.

Franciszek Józef r. w.

Badeni r. w.

Biliński r. w.

S 2.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu, handlu i rolnictwa z dnia 8. marca 1897,

tyczące się pozwolenia, żeby do beczek, w których wina włoskie są do Austryi i Węgier przewożone używano podług wyboru także zamknięcia według systemu Mengariniego.

W porozumieniu z interesowanymi Ministerstwami królewsko węgierskimi podaje się do wiadomości, że do pieczętowania beczek, w których wina włoskie przewożone są do Austryi i Węgier oprócz metody podanej w załączce C do rozporządzenia okólnikowego królewsko włoskiego Ministerstwa rolnictwa przemysłu i handlu do prefektur królewskich z dnia 8. czerwca 1895, l. 886 (załączka 1 do rozporządzenia z dnia 8. czerwca 1895, Dz. u. p. Nr. 71), można używać podług wyboru także zamknięcia według ulepszonego systemu Mengariniego, poniżej opisanego.

Zamknięcie to składa się z dwóch małych klamer, kutych, pobielanych, których część środkowa jest w dwóch miejscach przedziurawiona. Klamry te wbić należy końcami w klepki, jak najbliżej czopa, równolegle od obręczy.

Końce klamer, które wyjdą na drugą, to jest wewnętrzną stroną klepek, należy ku środkowemu punktowi klamer zagiąć, przyklepać i posmarować łożną roztopionej siarki.

Przez oba oka klamer w poprzek czopa przewleka się sznurek druciany i jego końce przy pieczętowanie się ołowiem pomiędzy obiema klamrami a to jak najbliżej jednej z nich. Ta pieczęć ołowiana leżeć ma w zagłębieniu czopa.

Dla lepszego zabezpieczenia pieczęci ołowianej, przybija się płytkę blaszaną między obiema klamrami żelaznemi.

Za naruszenie tego zamknięcia uważać należy nie tylko rozerwanie sznurka drucianego i naruszenie plomby, lecz także brak zagięcia jednego z czterech końców klamer.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie niezwłocznie.

Biliński r. w.

Glanz r. w.

Ledebur r. w.

83.

Rozporządzenie Ministra handlu w porozumieniu z Ministrem spraw wewnętrznych z dnia 20. marca 1897,

którem określa się właściwość wydziałów związków stowarzyszeń stanowiących radę przyboczną przemysłową Władz politycznych powiatowych.

Na zasadzie postanowienia §. 114, ustęp ostatni ustawy z dnia 23. lutego 1897 (Dz. u. p. Nr. 63) o zmianie i uzupełnieniu ustawy przemysłowej, rozporządza się co następuje:

§. 1.

Sprawy, w których Wydział związku, obejmującego wszystkie stowarzyszenia przemysłowe powiatu politycznego a utworzonego na zasadzie §. 114, ustęp przedostatni ustawy z dnia 23. lutego 1897 (Dz. u. p. Nr. 63), stanowiąc ma radę przyboczną Władzy politycznej powiatowej, są następujące:

a) udzielanie dyspensy do rozpoczęcia zbliżonego przemysłu rękodzielniczego (§. 14, ustęp 6 ustawy przemysłowej);

b) udzielanie dyspensy od złożenia świadectwa nauki (terminowania) (§. 14, ustęp 7 ustawy przemysłowej);

c) łączenie się stowarzyszeń, które dotychczas istniały oddzielnie w jedno stowarzyszenie i wyłączenie poszczególnych kategorii przemysłu z istniejącego stowarzyszenia (§. 111 ustawy przemysłowej);

d) przyłączanie poszczególnych gałęzi przemysłu do pewnego stowarzyszenia (§. 112 ustawy przemysłowej);

e) zatwierdzanie uchwał stowarzyszenia co do zakładania wzmiankowanych w §. 114, ustęp 1 ustawy powyższej przedsiębiorstw przemysłowych i instytucji humanitarnych, tudzież co do przemysłowego udziału stowarzyszenia w takich przedsiębiorstwach lub instytucjach i co do materialnego popierania takowych funduszami stowarzyszenia (§. 115 a, ustęp 1 ustawy przemysłowej).

§. 2.

Na posiedzenia, które odbywają się nie publicznie, zwołuje Radę przyboczną Władza polityczna powiatowa, gdy to jest potrzebne.

Pod względem kierowania rozprawami i prawa uchwalania na posiedzeniach wydziału związku stowarzyszeń, sprawującego funkcję Rady przybocznej, stosują się odnośne postanowienia statutu związku.

Dla udzielania informacji, gdyby były potrzebne, znajdować się ma na posiedzeniach Rady przybocznej urzędnik Władzy powiatowej politycznej, którego przeznaczy do tego zwierzchnik tejże Władzy.

Rada przyboczna wydaje opinie co do przedłożonych jej pytań na podstawie uchwał powziętych prostą większością głosów członków obecnych.

Podczas rozpraw spisuje się protokół zawierający uchwały.

§. 3.

O ile ze względu na przedmiot, który ma być wzięty pod rozprawę, okazuje się to możebnym i pożądanym, zostawia się uznaniu Władzy politycznej powiatowej zaniechać zwołania Rady przybocznej na posiedzenie i porozumienia się z nią piśmiennie, w którymto razie Władza powiatowa polityczna wyznaczy ma Radzie przybocznej stosowny termin do wydania opinii.

§. 4.

Gdyby Rada przyboczna za dwurazowem zwołaniem przez Władzę, nie zebrała się w komplecie do wydania uchwały potrzebnym, lub gdyby nie dotrzymała terminu w §. 3 wzmiankowanego, zarządzenia Władzy przemysłowej, które były powodem zwołania, wydane być mogą bez opinii Rady przybocznej.

§. 5.

W przypadkach §. 1, lit. a) aż do c), Władza powiatowa polityczna przesłać ma opinię Rady przybocznej z dołączeniem własnego zdania, Władzy krajowej politycznej, której służy prawo wydawania decyzji.

§. 6.

Funkcja członków Rady przybocznej jest urzędem honorowym; nie mają oni prawa do żadnego wynagrodzenia ani do zwrotu żadnych wydatków.

§. 7.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie jednocześnie z ustawą z dnia 23. lutego 1897 (Dz. u. p. Nr. 63).

Badeni r. w.

Glanz r. w.

84.

Rozporządzenie Ministra wyznań i oświaty z dnia 23. marca 1897,

tyczące się dopuszczania niewiast do uczęszczania na wydziały filozoficzne c. k. uniwersytetów w przymocie uczennic zwyczajnych i nadzwyczajnych.

§. 1.

Niewiasty mogą być dopuszczane do uczęszczania na wydziały filozoficzne uniwersytetów w przymocie uczennic zwyczajnych za dopełnieniem następujących warunków:

§. 2.

Ażeby być dopuszczoną do zapisu, kandydatka winna udowodnić:

- a) że posiada obywatelstwo austriackie;
- b) że skończyła lub że w tym roku kalendarzowym, w którym o zapisanie prosi, skończy 18ty rok życia;

c) że zdała z dobrym skutkiem egzamin bliżej oznaczony w rozporządzeniu ministeryalnym z dnia 9. marca 1896, l. 1966 (egzamin dojrzałości) w gimnazyum rządowym tutejszo-krajowym lub w zagranicznym przez Ministra wyznań i oświaty za równorzędne uznanem.

§. 3.

O przyjęciu lub nieprzyjęciu niewiast na uczennice zwyczajne, orzeka dziekan wydziału filozoficznego.

W razie niedopuszczenia do zapisu, wolno kandydatce odwołać się do Ministra wyznań i oświaty.

§. 4.

Przepisy obowiązujące co do zapisu i immatrykulacji, uczęszczania na odczyty i uwalniania od czesnego, jakoteż obowiązujące przepisy porządkowo-karne, stosują się odpowiednio także do niewiast, będących uczennicami zwyczajnymi uniwersytetów.

§. 5.

Gdy uczennica zwyczajna wydziału filozoficznego opuszcza uniwersytet, ponieważ skończyła nauki lub ponieważ chce przejść do innego uniwersytetu, dziekan wydać jej ma świadectwo odejścia.

Bez takiego świadectwa (odejścia) uniwersyteckiego nie wolno jej przyjąć do innego uniwersytetu.

§. 6.

Pod względem dopuszczania uczennic zwyczajnych do egzaminów ścisłych filozoficznych, stosują się postanowienia Porządku egzaminów ścisłych filozoficznych z dnia 15. kwietnia 1872 a względnie rozporządzenia ministeryalnego z dnia 14. lutego 1888.

§. 7.

Niewiasty, czyniące wprawdzie zadosyć warunkom a i b §. 2go, lecz nie udowadniające złożenia egzaminu dojrzałości przepisanego pod lit. c tegoż paragrafu, można przyjmować na wydziały filozoficzne w przymocie uczennic nadzwyczajnych jeżeli skończyły z pomyślnym skutkiem przynajmniej seminarium nauczycielskie lub jedną z tych szkół (wyższe szkoły dla dziewcząt, licea, gimnazyja) które Minister wyznań i oświaty oznaczy do tego w każdym z osobna przypadku jako równorzędne.

Takie jednak uczennice nadzwyczajne zapisać się mają najmniej na 10 godzin wykładowych tygodniowo.

Pozwolenie do uczęszczania na pojedyncze odczyty może niewiastom tylko wyjątkowo udzielać grono profesorów stosownie do rozporządzenia ministerialnego z dnia 6. maja 1878, na wniosek dotyczącego docenta.

§. 8

Uczennice nadzwyczajne obowiązane są tak samo jak zwyczajne, zachowywać ustawy i rozporządzenia akademickie.

§. 9.

Warunki dopuszczania uczennic zwyczajnych lub nadzwyczajnych do egzaminów na nauczycielki szkół wyższych lub średnich dla dziewcząt, urzędzone będą osobnem rozporządzeniem.

§. 10.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie od początku roku szkolnego 1897/98.

Gautsch r. w.